

GŁADZĄCY (2) *part praes act*

gładzący (1), **gładząc** (1); gładzący *SkarŻyw*; gładząc *KrowObr*.

a jasne.

sg m A gładząc(e)go (1). ◇ f N gładząc (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde brak.

*Taki, który znosi, kasuje, wymazuje, puszcza w niepamięć (2) : y iulz w ręku trzymając/ nie krew bydlęcą/ ále ono zbáwienie swiátá/ y vbłágánie grzesznych/ y báránká złości gładzácego/ vkazał się z bogáтым podárzem przed oczymá Bogá swego *SkarŻyw* 113.*

*Wyrażenie: »gładząc grzechy« (1): Tys iest miłtrzowa łálki/ mátká miłofierdzia Gładząc náłze grzechy *KrowObr* 168.*

Cf GŁADZIĆ

AL